מוסדות המייש״ך

תיקון חצות

תחינה לעורר רחמי שמים ולהתפלל על בניין בית המקדש

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

מתי וכיצד אומרים

- זמן אמירת תיקון חצות הוא מחצות הלילה ועד קודם אור הבוקר.
- נכון לשבת על גבי קרקע (על בד או שטיח) סמוך לפתח, ולכוון לבכות על חורבן הבית.
- אין אומרים תיקון חצות בלילי שבתות וימים טובים, חול המועד פסח, ראש השנה ויום הכיפורים.
- בימים שאין אומרים בהם תחנון, וכן בראשי חודשים ובימי הספירה, אומרים תיקון לאה בלבד ואינו יושב על הקרקע.

תיקון חצות נוהגים לאומרו בחצות הלילה לעורר רחמי שמים ולהתפלל על בניית בית המקדש

״ישכים קודם אור הבוקר לקום להתחנן לפני בוראו... שאז הקב״ה נזכר לחורבן הבית ופיזור ישראל בין אומות העולם, והתפילה שיתפלל אדם באותה שעה על החורבן והפיזור רצוייה וקרובה להתקבל...״

א. זמן אמירת תיקון חצות הוא בחצות הלילה, דהיינו שתים עשרה שעות בדיוק אחר חצי הזמן שבין זריחת החמה לבין שקיעתה.

ב. אלו הימים שאין אומרים בהם תיקון חצות: לילי שבתות וימים טובים, חוה״מ פסח, ר״ה, ויוהכ״פ (בא״ח וישלח ז).

ג. אלו הימים שאומרים בהם תיקון לאה בלבד: ר״ח, מראש השנה עד אחר ר״ח חשון, ימי ספירת העומר, חוה״מ סוכות, שנת השמיטה בא״י, ימים שאין בהם תחנון, וכן בבית האבל ובבית החתן (כה״ח ג לד), אולם בליל ת״ב אין אומרים תקון לאה כי אם תקון רחל (ברכ״י תקנב יא).

ד. נכון לשבת על גבי קרקע בשעת אמירת תיקון חצות, סמוך לפתח, וטוב שיניח בד או שטיח על מקום ישיבתו. ובימים שאין אומרים תיקון רחל, אין צריך לשבת על גבי קרקע (בא״ח וישלח).

ה. כשאין זמן לומר תיקון חצות וסליחות, כיון שהוא סמוך לעלות השחר, אזי יעדיף אמירת תקון חצות, כי הוא עיקר גדול יותר (ברכ״י תקפא).

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לְיַחֲדָא

שֵׁם אוֹת יו״ד אוֹת הֵ״א בְּאוֹת וָא״ו אוֹת הֵ״א, בְּיִחוּדָא שְׁלִים

(יהו״ה) בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל, הֲרֵינִי מוּכָן לוֹמַר תִּקּוּן רָחֵל וְתִקּוּן לֵאָה

(כשאומר רק תיקון רחל יאמר: תִּקּוּן רָחֵל. וכשאומר רק תיקון לאה יאמר: תִּקּוּן לֵאָה), כְּמוֹ שֶׁסִּדְּרוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, לְתַקֵּן אֶת-שָׁרְשָׁם (אם אומר רק תיקון רחל או לאה יאמר: שָׁרְשׁוֹ) בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. (ויאמר ב״פ:) וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ.

תִּקּוּן רָחֵל

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִלְּכָּנוּ מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא-חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ וְאַנְשֵׁי בֵיתֵנוּ: אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי וְלָשׁוֹן הָרָע, הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר וּמִרְמָה, יָעַצְנוּ עֵצוֹת רָעוֹת, כִּזַּבְנוּ, כָּעַסְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, מָרִינוּ דְּבָרֶיךָ, נֹאַצְנוּ, נֹאַפְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, פָּגַמְנוּ, צָרַרְנוּ, צִעַרְנוּ אָב וָאֵם, קִשִּׁינוּ עֹרֶף, רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ וְתִעְתַּעְנוּ, וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ, וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה-נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ, אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל-חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל-חַדְרֵי בָטֶן, רֹאֶה כְלָיוֹת וָלֵב, אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחֹל-לָנוּ אֶת-כָּל-חַטֹּאתֵינוּ, וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל-פְּשָׁעֵינוּ.

עַל-נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם-בָּכִינוּ, בְּזָכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן: עַל-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי-שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר-יְיָ , עַל אַדְמַת נֵכָר: אִם-אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם-לֹא אֶזְכְּרֵכִי, אִם-לֹא אַעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם, עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי: זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָם, הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ, עַד הַיְסוֹד בָּהּ: בַּת-בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה, אַשְׁרֵי שֶׁיִּשַׁלֶּם-לָךְ, אֶת-גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ: אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת-עֹלָלַיִךְ אֶל-הַסָּלַע:

מִזְמוֹר לְאָסָף, אֱלֹהִים! בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתֶךָ, טִמְּאוּ אֶת-הֵיכַל קָדְשֶׁךָ, שָׂמוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם לְעִיִּים: נָתְנוּ אֶת-נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמָיִם, בְּשַׂר חֲסִידֶיךָ לְחַיְתוֹ-אָרֶץ: שָׁפְכוּ דָמָם כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם, וְאֵין קוֹבֵר: הָיִינוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ, לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ: עַד-מָה יְיָ תֶּאֱנַף לָנֶצַח, תִּבְעַר כְּמוֹ-אֵשׁ קִנְאָתֶךָ: שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ אֶל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יְדָעוּךָ, וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ: כִּי אָכַל אֶת-יַעֲקֹב, וְאֶת-נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ: אַל-תִּזְכָּר-לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים, מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל-חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם, יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם-עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר, כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם אֶל-חֵיקָם, חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ אֲדֹנָי: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ, נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ:

זְכֹר יְיָ מֶה-הָיָה לָנוּ, הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת-חֶרְפָּתֵנוּ: נַחֲלָתֵנוּ נֶהֶפְכָה לְזָרִים, בָּתֵּינוּ לְנָכְרִים: יְתוֹמִים הָיִינוּ וְאֵין אָב, אִמּוֹתֵינוּ כְּאַלְמָנוֹת: מֵימֵינוּ בְּכֶסֶף

שָׂחְינוּ, עֲצֵינוּ בְּמִחְיר יָבֹאוּ: עַל צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ, יָגַעְנוּ וְלֹא הוּנַח לָנוּ: מִצְרַיִם נָתַנּוּ יָד, אַשּׁוּר לִשְׂבֹּעַ לָחֶם: אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם, וַאֲנַחְנוּ עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ: עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ, פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם: בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחְמֵנוּ, מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר: עוֹרֵנוּ כִּתַּנּוּר נִכְמָרוּ, מִפְּנֵי זַלְעֲפוֹת רָעָב: נָשִׁים בְּצִיּוֹן עִנּוּ, בְּתֻלוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה: שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ, פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ: בַּחוּרִים טְחוֹן נָשָׂאוּ, וּנְעָרִים בָּעֵץ כָּשָׁלוּ: זְקֵנִים מִשַּׁעַר שָׁבָתוּ, בַּחוּרִים מִנְּגִינָתָם: שָׂבַת מְשׂוֹשׂ לִבֵּנוּ, נֶהְפַּךְ לְאֵבֶל מְחוֹלֵנוּ: נָפְלָה עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ, אוֹי-נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ: עַל-זֶה הָיָה דָוֶה לִבֵּנוּ, עַל-אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ: עַל הַר-צִיּוֹן שֶׁשָּׁמֵם, שׁוּעָלִים הָלְכוּ בוֹ: אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, כִּסְאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר: לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ, תַּעַזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: כִּי אִם-מָאֹס מְאַסְתָּנוּ, קָצַפְתָּ עָלֵינוּ עַד-מְאֹד:

יחזור לומר פסוק ״השיבנו, לסיים בדבר טוב (רב פעלים ח״ד)

הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה, מִזְּבוּל קָדְשְׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ, אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ, הֲמוֹן מֵעֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הִתְאַפָּקוּ: כִּי-אַתָּה אָבִינוּ, כִּי אַבְרָהָם לֹא יְדָעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירֻנוּ. אַתָּה יְיָ אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, לָמָּה תַתְעֵנוּ יְיָ מִדְּרָכֶיךָ, תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ, שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ: לַמִּצְעָר יָרְשׁוּ עַם-קָדְשֶׁךָ, צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ:

וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יֹצְרֵנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: אַל-תִּקְצֹף יְיָ עַד מְאֹד, וְאַל-לָעַד תִּזְכֹּר עָוֹן, הֵן הַבֵּט-נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ: עָרֵי קָדְשְׁךָ הָיוּ מִדְבָּר, צִיּוֹן מִדְבָּר הָיָתָה יְרוּשָׁלַיִם שְׁמָמָה: בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ, וְכָל-מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה לְחָרְבָּה: הַעַל-אֵלֶּה תִתְאַפַּק יְיָ תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ עַד-מְאֹד:

עַל-חוֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַיִם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים, כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ. הַמַּזְכִּירִים אֶת-יְיָ אַל-דֳּמִי לָכֶם: וְאַל-תִּתְּנוּ דָמִי לוֹ, עַד-יְכוֹנֵן וְעַד-יָשִׂים אֶת-יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בָּאָרֶץ: נִשְׁבַּע יְיָ בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ, אִם-אֶתֵּן אֶת-דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבַיִךְ, וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי-נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ, אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ: כִּי מְאַסְפָיו יֹאכְלֻהוּ, וְהִלְלוּ אֶת-יְיָ , וּמְקַבְּצָיו יִשְׁתֻּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי:

אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי-עֵת לְחָנְנָהּ, כִּי-בָא מוֹעֵד: כִּי-רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת-אַבָנֶיהָ, וְאֶת-עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ , נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס:

תִּקּוּן לֵאָה

לַמְנַצֵּחַ, מַשְׂכִּיל לִבְנֵי-קֹרַח: כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל-אֲפִיקֵי-מָיִם, כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי, מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הָיְתָה-לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה, בֵּאָמֹר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסָּךְ, אֶדַּדֵּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים, בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: מַה-תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי, הוֹחִלִי לֵאלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהַי! עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח, עַל-כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר: תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ, כָּל-מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ: יוֹמָם יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ, וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי, תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי, לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי, לָמָּה-קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי, חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי, בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: מַה-תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי, וּמַה-תֶּהֱמִי עָלָי, הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדֶנּוּ, יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי, מִגּוֹי לֹא-חָסִיד, מֵאִישׁ-מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי: כִּי-אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי, לָמָּה זְנַחְתָּנִי, לָמָּה-קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: שְׁלַח-אוֹרְךָ וַאֲמִתֶּךָ, הֵמָּה יַנְחוּנִי, יְבִיאוּנִי אֶל-הַר-קָדְשְׁךָ, וְאֶל-מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאָבוֹאָה אֶל-מִזְבַּח אֱלֹהִים, אֶל-אֵל שִׂמְחַת גִּילִי, וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי: מַה-תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי, וּמַה-תֶּהֱמִי עָלָי, הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדֶנּוּ, יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים מזמור ״יענך״:

לַמְנַצֵּחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה, יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח-עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל-מִנְחֹתֶיךָ, וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן-לְךָ כִּלְבָבֶךָ, וְכָל-עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל, יְמַלֵּא יְיָ כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ, בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים, וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם-יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָרְעוּ וְנָפָלוּ, וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קָרְאֵנוּ:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי-הוּא עַל-יַמִּים יְסָדָהּ, וְעַל-נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהָ: מִי-יַעֲלֶה בְהַר-יְיָ , וּמִי-יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר-לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא-נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ , וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו, מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת, מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ, בְּכָל-גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים, כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר, וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל-אַפְסֵי-אָרֶץ:

הַלְלוּיָהּ אוֹדֶה יְיָ בְּכָל-לֵבָב, בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ , דְּרוּשִׁים לְכָל-חֶפְצֵיהֶם: הוֹד-וְהָדָר פָּעֳלוֹ, וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד: זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאֹתָיו, חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ : טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ, לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט, נֶאֱמָנִים כָּל-פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם, עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר: פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ, צִוָּה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְיָ , שֵׂכֶל טוֹב לְכָל-עֹשֵׂיהֶם, תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד:

לַמְנַצֵּחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּבוֹא-אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא, כַּאֲשֶׁר-בָּא אֶל-בַּת-שָׁבַע: חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ, כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי: הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי, וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי: כִּי-פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע, וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד: לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי, לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ, תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ: הֵן-בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי, וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי אִמִּי: הֵן-אֱמֶת חָפַצְתָּ בַּטֻּחוֹת, וּבְסָתֻם חָכְמָה תודיעני: תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר, תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין: תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה, תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ: הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחַטָּאָי, וְכָל-עֲוֹנֹתַי מְחֵה: לֵב טָהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: אַל-תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל-תִּקַּח מִמֶּנִּי: הָשִׁיבָה לִי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פּוֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ, וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי, תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

כִּי לֹא-תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתְּנָה, עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה, לֵב-נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן, תִּבָּנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָם: אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי-צֶדֶק, עוֹלָה וְכָלִיל, אָז יַעֲלוּ עַל-מִזְבַּחֲךָ פָּרִים:

בימים שאין אומרים תקון רחל ידלג פסוק ״עד אנה״, ויאמר -״תקום״ וכו׳.

עַד אָנָה בְּכִיָּה בְצִיּוֹן וּמִסְפֵּד בִּירוּשָׁלָיִם:

תָּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם:

יש נוהגים לומר או״א ומזמור בשוב ה׳, כדי לפסוק בנחמה (בא״ח וישלח)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֵשׁ לָנוּ, שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמוֹן רַבִּים בְּגִלַּל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ, הַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ, שַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ, וְהָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכוֹ, וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּים לְדוּכָנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם, וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת-קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יְיָ אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן, הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם, הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם-אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת-שְׁבִיתֵנוּ, כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ-הַזָּרַע, בֹּא-יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו: